

תת"ע 4826/06/10 - מדינת ישראל נגד אברהמים מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4826-06-10 מדינת ישראל נ' אברהמים מוחמד
תיק חיצוני: 10200989761

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אברהמים מוחמד

החלטה

בפניי בקשה להנפקת אישור הפקדה בגין תקופת פסילה בת שנתיים שנגזרה על המבקש ביום 14.9.2010. נטען כי בחלוף 12 שנים יש כדי להוות התיישנות המבטלת את תקופת הפסילה שהושתה.

המשיבה מתנגדת, טוענת לשיהוי וכן כי חישוב תקופת הפסילה מסור לא לערכאה זו אלא למשרד הרישוי.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

"בכל הנוגע לעונש של פסילת רישיון נהיגה, קבע המחוקק הוראות חוק מיוחדות, הן לעניין תחילת עונש הפסילה והן לעניין חישוב תקופת הפסילה:

ראשית, בסעיף 42(א) לפקודת התעבורה נקבע:

"פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת."

שנית, בסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה נקבע, כי בחישוב תקופת הפסילה, לא יבואו במניין-

"התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה".

לכך מצטרפות גם תקנות 556 ו-557 לתקנות התעבורה, אשר מחייבות את מי שהוטל עליו עונש פסילה, להפקיד את

רישיונו בבית המשפט ולחלופין הצהרה כי אין בידיו רישיון נהיגה, תוך שנקבע כי עם ההפקדה "יתחיל מרוץ תקופת הפסילה".

המחוקק מצא לנכון, אפוא, לקבוע הסדר מיוחד וספציפי לעניין עונש הפסילה - הן לעניין תחילת העונש והן לעניין חישוב מרוץ הפסילה. במובן זה, גוברות הוראות חוק ספציפיות אלה על הוראת ההתיישנות הכללית הקבועה בסעיף 10 לחסד"פ, אשר מתייחסת לכלל העבירות. חזקה כי בקביעת הסדר מיוחד זה, המחוקק לא השחית מילותיו לריק ולעניין זה נאמר:

"... כלל גדול הוא בפרשנות חוקים שיש לשאוף לפירוש המוצא לכל הוראה והוראה שבחוק את מקומה ותכליתה הראויים לה, ויש להימנע מפירוש המביא לידי מסקנה שהמחוקק הכניס לתוך החוק דבר שהיה מיותר ושאינו לו תכלית משלו... כל עוד קיימת אפשרות של פרשנות סבירה אחרת, לא יניח בית-המשפט שהמחוקק הוציא דברו לשוא" (ע"א 461/61 מנהל אגף המכס והבלו נ' לוינסון, פ"ד טו(3) 2226, 2236 (1961)).

על פי הסדר מיוחד זה שקבע המחוקק, עונש של פסילת רישיון מוחל על הנאשם החל מיום מתן גזר הדין (ובמובן זה, כטענת המערער, מדובר בעונש שהתחיל ביצועו ועל כן, לא יתיישן), אך בחישוב מניין ימי הפסילה, לא תילקח בחשבון התקופה שעד להפקדת הרישיון (או ההצהרה) על ידי הנאשם.

וראה לענין זה עפ"ת (נצ') 11965-11-16 מדינת ישראל נ' ליאור דהן [פורסם בנבו].

למותר לציין כי הסמכות לחישוב מנין פסילה מסורה למשרד הרישוי ולא לבית המשפט ואף מסיבה זו ומכל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.